

[Gade]

der og vrøvl. Det handler om en pakke, der handler om nogle bestemte ændrede beslutningsprocedurer og nogle andre ændringer i samarbejdet. Det er det, vi siger nej til, og det er det, befolkningen bliver bedt om at sige nej til.

Det er statsministeren, der er ude i et ærinde, som falder usmukt, uskønt i tråd med den skræmmekampagne, han fører om alskens ulykker, der vil regne ned over Danmark, hvis vi udnytter den ret, statsministeren jo selv siger det er vigtigt at vi har, nemlig at vi kan sige nej. Det er den ret, som står i traktaten, som et flertal har skrevet under på, og som Danmark har skrevet under på, nemlig at ændringer skal vedtages med enstemmighed.

Jeg vil gerne have statsministerens kommentar til det med Parlamentet; er der sket et kiks i forberedelsen omkring det med høring og samarbejdsprocedure, eller hvordan er det egentlig? Hvordan kan det gå til, at statsministeren argumenterer ud fra papirer, som er forældede?

Niels Helveg Petersen (RV):

Temaet for denne debat er jo, at folketinget skal tage stilling til forhandlingsresultatet i dets helhed. Det er det, regeringen har bedt om. Men jeg opfatter det også sådan, at regeringen den 27. januar skal skrive under ét sted og ikke to steder eller tre steder. Derfor er det også rigtigt opfattet af folketinget, at man har bedt os om at tage stilling til en helhed. Det står fast.

Regeringens spørgsmål til folketinget i dag er: kan folketinget acceptere dette i dets helhed? Og det har vi svaret på. Det svar var fra det radikale venstre et nej, ikke på grund af reglerne om det indre marked eller miljø, ikke på grund af den nye procedure for Parlamentet, som ikke kan begrunde et nej fra det radikale venstre, men fordi vi ikke kan acceptere den forstærkning og udvidelse og udvikling i det udenrigspolitiske samarbejde, som vi for længst har taget afstand fra, og som vil blive et resultat af denne traktatfæstelse.

Det er jo rigtigt som fremhævet af, jeg tror både udenrigsministeren og statsministeren, at de regler, der nu er nedfældet i traktatudkastet vedrørende det europæiske udenrigspolitiske samarbejde, er en nedskrivning af

gældende regler. Jeg bestrider ikke, at dette formelt kan være rigtigt, men det er noget mere end det i politisk henseende. Ellers havde det ingen som helst mening at nedskrive disse regler i en traktat. Det er meningen, at traktatfæstelsen skal give et skub fremad i det udenrigspolitiske samarbejde.

Jeg tror ikke, udenrigsministeren vil bestride, at sådan forholder det sig, når han vurderer, hvorledes man i andre lande ser på denne del af aftalen. I andre lande er man ikke ligeglad. Der anser man ikke dette for at være en ligegyldig detalje. Man ønsker fra andre landes side dette skridt, fordi det er meningen, at det skal forstærke det udenrigspolitiske og det sikkerhedspolitiske samarbejde i en retning, som det radikale venstre i hvert fald må vende sig imod.

Jeg er da glad for, at jeg har en forbundsfælle i udenrigsministeren, når det drejer sig om at holde våbenteknologisk samarbejde ude fra det fremtidige samarbejde. Jeg håber, vi vedblivende kan være forbundsfæller. Jeg forudser, at det bliver svært at holde våbenteknologisk samarbejde ude i fremtiden med de formuleringer, der er nedskrevet i traktaten, og som kan få overordentlig stor betydning i de kommende år.

Også jeg har været opmærksom på den ejendommelighed, som statsministeren påpegede, at nok er der ikke flertal for pakken, men det kan da være, at der er flertal for enkelte dele, hvis man splitter den op. Men regeringen har jo altså bedt om en stillingtagen til helheden, et ja eller et nej, og den ejendommelighed, statsministeren påpeger, er jo altså skabt af regeringen selv og af de øvrige regeringer.

Når det er kommet til verden på den måde, er det, fordi det er et kompromis. Nogle lande har givet noget på EF-traktaten for at opnå noget på EPS-området. Andre lande har gjort det modsatte. Men en del af de lande, der har givet indrømmelser på EF-traktaten, har gjort det for at vinde noget på det udenrigspolitiske. Der er lande, der har givet afkald for at opnå noget på den udenrigspolitiske side og netop har ønsket en traktatfæstelse. Det har en mening, og jeg advarer imod, at man underspiller denne klare hensigt med den samlede pakke.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):